

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Grădiniței 1, Pașcani, jud. Iași
@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com
Preot Pavel Postolachi ☎ 0745 644 256
Preot Marius Tabarcea ☎ 0745 776 456

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiți.” (Romani 12, 12)

Anul II (2021) • Nr. 6 (11) • 21 Februarie

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

Să fim smeriți, nu mândri!

Sfântul Ierarh Dimitrie, Mitropolitul Rostovului

„Mândria se naște din nebunie și orbire sufletească; din chibzuință și cunoștință se naște smerenia, Înaintea lui Dumnezeu e mai bun un păcătos smerit, decât un drept mândru: «toată inima semeată este urâciune înaintea Domnului», grăiește Solomon (Pilde 16, 5).”

Viața liturgică

Ce este perioada Triodului și ce importanță are ea pentru viața creștinului?

Cătălin Acasandrei | Doxologia.ro

Ca o formă de comemorare a vieții și a faptelor Mântuitorului Iisus Hristos, Anul Bisericesc poate fi împărțit în trei mari perioade, numite după cartea principală de slujbă folosită de cântăreții din strană în fiecare dintre aceste momente și anume:

- 1 Perioada Triodului (perioada pre-pascală);
- 2 Perioada Penticostarului (perioada pascală);
- 3 Perioada Octoihului (perioada postpascală).

Etimologic, termenul „triod” vine din limba greacă, de la „triodion”, format din cuvintele „tria” (trei) și „odi” (odă), și înseamnă cântare sau imn în trei ode sau strofe. Din punct de vedere practic, în viața liturgică, Triodul are două sensuri:

a) Cartea de cult în care sunt cuprinse textele și cântările din această perioadă liturgică. Numele cărții vine de la numărul celor trei cântări (de regulă) din canoanele Utreniei, spre deosebire de cele cuprinse în Octoih sau Minei (opt sau nouă). Cele mai multe cântări din Triod au fost compuse de Sfântul Teodor Studitul și de fratele său, Iosif Studitul, care au completat opera imnografică a Sfinților Cosma al Maiumei și Andrei Criteanul.

b) Așa cum am văzut, Triodul și este una dintre cele trei mari perioade

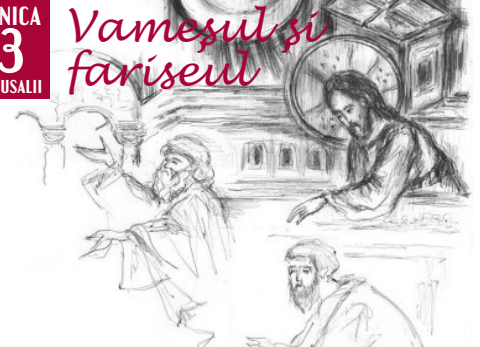
de ale anului liturgic, care ține de la Duminica Vameșului și a Fariseului (cu trei săptămâni înainte de începutul Postului Paștilor), până la Duminica Paștilor. După cum arată părintele Ene Braniște, primele trei săptămâni din această perioadă constituie un timp de pregătire duhovnicească în vederea începerii postului, iar restul de șapte săptămâni - adică însuși Postul Paștilor - este vremea de pregătire, prin pocăință, post și rușăciune, pentru a ne învrednici de marea sărbătoare a Învierii Domnului, precedată de amintirea Patimilor Celui ce S-a răstignit pentru noi.

Cu alte cuvinte, perioada Triodului este un adevărat ghid duhovnicesc de înălțare a omului din păcat, oferindu-i acestuia pe tot parcursul Postului Mare povățuirea necesară pentru a ajunge la bucuria Învierii.

Astfel, înțelegând că Triodul nu este o simplă carte folosită la strană, ci o perioadă de sfințire a vieții sau un îndrumar pentru suflet, Învierea Mântuitorului nostru Iisus Hristos va fi și propria noastră înviere din somnul păcatului și al morții.

DUMINICA
33
DUPĂ RUSALII

Vameșul și
fariseul

„Această parabolă (n. a Vameșului și a Fariseului) este rostită de Mântuitorul pentru a ne arăta cum se poate smeri omul, dar și cum poate rata această virtute indispensabilă celui ce caută mântuirea. Despre smerenie avem, adesea, o falsă percepție. Plecând de la un mod incomplet, ca să nu spun strâmb, de a înțelege smerenia vameșului, ajungem să fim convinși că, spre a o dobândi (spre a fi smeriți), e musai ca să ne plasmăm ultimii, în orice situație, să plecăm mereu privirea în pământ, să ne vădăm păcatele în fața tuturor. Că o astfel de atitudine nu denotă neapărat smerenie reiese din multe situații concrete. Spre exemplu, cel ce are o funcție, în stat sau în Biserică, nu e smerit dacă nu-și respectă rolul și nu-și asumă locul unde este pus - chiar și în fruntea tuturor. Cel ce nu privește în ochi pe fratele său atunci când vorbește cu dânsul, poate să o facă și din lipsă de respect, din viclenie, pentru că are ceva de ascuns (un gând de judecată asupra interlocutorului) etc. Cel ce nu conținește a spune tuturor cât de păcătos este și că nu are nici o virtute, poate lesne să dea în mintea celui ce „e smerit și vrea ca lumea să știe asta despre el”.[...]

Constatăm că fariseul ratează smerenia chiar dacă împlinise, cu vădită sânguință, poruncile lui Dumnezeu. Să ne cutremurăm și noi, conștientizând că „simpla” (sau mecanica) împlinire a poruncilor evanghelice nu are ca efect dobândirea „automată” a smereniei. Mai e nevoie și de a căuta acel punct de smerenie, în care să fim cât se poate de vii și de prezenți. După cum se cuvine, de asemenea, să fim realiști și să ne așteptăm ca smerenia cea dobândită instant să se ia de la noi... tot instant!, dacă nu ne străduim, în fiecare clipă, să o „adâncim”. Despre cum putem provoca ființa noastră să se deschidă spre acest punct de „început bun” și despre cum putem să stăruim în smerenie, vom avea ocazia să vorbim în perioada imediat următoare, când cerem, cântând, în slujbele bisericești, să ni se deschidă nouă „ușile pocăinței”.

Pr. Constantin Sturzu | Doxologia.ro

De ce nu postim în prima săptămână a Triodului?

În Biserica Ortodoxă, Triodul este cunoscut atât ca o carte de cult, cât și ca o perioadă liturgică a anului bisericesc structurată în trei săptămâni premergătoare Postului Mare și șapte săptămâni de post.

Dacă urmărim în calendarul ortodox prima dintre cele trei săptămâni pregătitoare dinaintea Postului Mare, observăm că zilele de **miercuri** și **vineri** sunt însemnate cu **harti**, adică în aceste zile nu se mai ține post, ci este **dezlegare la orice fel de mâncare**.

Tipicul cel Mare al Sfântului Sava arată motivul dezlegării din această săptămână:

„Trebuie să se știe că, în această săptămână postesc blestemații armeni urâtul lor post, iar noi, monahii, în fiecare

zi, chiar și miercuri și vineri mâncăm brânză și ouă în ceasul al nouălea, iar mirenii mănâncă carne, răsturnând astfel dogma aceluia fel de eres al acelora”.

Mai concret, **„urâtul post”** despre care vorbește Sfântul Sava este, de fapt, un post de doliu care dura o săptămână, instituit de către episcopul Serghie Armeanul (sec VI) în cinstea câinelui său pierdut – Arțivurion (de aici și termenul „harti”). Acest post a fost condamnat, de-a lungul veacurilor, de mai mulți Părinți ai Bisericii, printre care se numără Sfântul Ierarh Ioan Postitorul, Patriarhul Constantinopolului și Sfântul Cuvios Teodor Studitul. Înțelegem că intenția pentru care nu postim în această perioadă este una apologetică sau polemică.

Pe de altă parte, semnificațiile du-

hovnicești și pedagogice ale acestei săptămâni se regăsesc în **Evangelia Vameșului și a Fariseului**, citită în Biserici în prima duminică a Triodului. În pericopă este descris felul mândru de a posti al fariseului, în antiteză cu smerenia vameșului, care era păcătos și mărturisea acest lucru în rugăciunea sa. Astfel, pentru a ne pregăti de post așa cum se cuvine și pentru ca nici noi să nu postim ca fariseul, cu îngâmfare și laudă, Biserica a suspendat total postul de miercuri și vineri.

Cea de-a doua săptămână a Triodului este una obișnuită, adică vom posti miercurea și vinerea, iar cea de-a treia săptămână este cunoscută drept Săptămâna albă, atunci fiind dezlegare la brânză, lapte, ouă și pește în toate zilele,

Îndemnuri de suflet

Un program de viață duhovnicească

Arhimandritul Teofil Părăian

Când vine cineva la mine și vrea să fie îndrumat de mine, îi dau o rânduială de viață pe care trebuie s-o împlinească. E vorba de o viață religioasă autentică, o viață care are un temei, o viață care se realizează prin anumite deprinderi, pentru că viața duhovnicească nu se așteaptă, ci se realizează.

Ceea ce cer eu de la oamenii care vor să fie îndrumați de mine este ceva foarte important și nu foarte greu de realizat. Și anume:

1 să meargă duminica și în zilele de sărbătoare la biserică;

2 să spună rugăciunile de dimineață și de seară și rugăciunile din timpul mesei;

3 să citească în fiecare zi două capitole din Noul Testament;

4 să-și păzească mintea prin rugăciunea: „Doamne, iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine,

păcătosul”, rugăciune pe care o folosesc în special călugării, dar care poate fi folosită de toți credincioșii;

5 să țină post în zilele de post.

Aceasta este ceea ce trebuie să facă orice credincios creștin și, dacă împlinește programul acesta, fără îndoială că poate să mai împlinească și alte lucruri, pentru că până la urmă viața duhovnicească nu se cuprinde în aceste cinci puncte de program, dar aceste cinci puncte sunt absolut necesare pentru toți credincioșii.

Cine împlinește programul acesta e disponibil și pentru alte programe, și pentru alte îndrumări, iar cine nu împlinește programul acesta, pe care eu îl socotesc foarte simplu, nu poate să înainteze cu adevărat în viața duhovnicească și, mai ales, nu se poate angaja la toate câte i se cer.

9 citate ale Părintelui Teofil Părăian despre viața duhovnicească

1 Pe mine două lucruri m-au ajutat în viață: credința în Dumnezeu și cultura, pe amândouă le recomand.

2 Roagă-te cum poți, ca să ajungi să te rogi cum trebuie.

3 În mintea strâmbă și lucrul drept se strâmbă.

4 Măsura credinței este măsura vieții. Cum îți trăiești viața, așa îți este credința.

5 Cine nu se roagă dimineața și seara, cine nu-și face vreme de Dumnezeu, acela poate să știe că nici n-are Dumnezeu. Dacă ai Dumnezeu, nu poți ocoli pe Dumnezeu.

6 Prin gânduri ne înălțăm și tot prin gânduri ne coborâm. Dacă ocrotim în mintea noastră gândurile rele – scădem, iar dacă înmulțim gândurile cele bune – ne ridicăm.

7 În principal, mântuirea ni se dă prin har, iar faptele bune ne fac receptivi pentru harul prin care primim mântuirea.

8 Credința trebuie să fie mărturisitoare și mărturisitoare nu numai prin cuvânt, ci mărturisitoare prin întreaga noastră viață.

9 Cartea vieții noastre suntem noi înșine. Faptele noastre intră în componența noastră: ce faci te și face.